

§ 51. Wygaśnięcie umowy nie pociąga za sobą automatycznego wygaśnięcia kontraktów zawartych w trybie realizacji umowy, chyba że w umowie przewidziano inaczej.

§ 52. Po wygaśnięciu umowy pozostają w mocy ustalone w umowie zobowiązania co do poufności oraz inne zobowiązania, które wyraźnie przewidziano w umowie, z uwzględnieniem przepisu § 17.

Rozdział IX

Arbitraż.

§ 53. Wszystkie spory mogące wyniknąć z umowy lub w związku z nią będą rozstrzygane w sądzie arbitrażowym przy izbie handlowej w państwie pozwanego lub na podstawie porozumienia stron w państwie trzecim, które jest uczestnikiem konwencji z dnia 26 maja 1972 r. o rozstrzyganiu w drodze arbitrażu sporów cywilnoprawnych wynikających ze stosunków współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej i zgodnie z tą konwencją.

Rozdział X

Prawo właściwe.

§ 54. 1. Do stosunków umownych między stronami w kwestiach, które w Ogólnych warunkach bądź nie zostały uregulowane, bądź zostały uregulowane nie w pełni albo których nie określono w umowie, stosuje się prawo materialne państwa strony specjalizującej się, chyba że umowa przewiduje inaczej.

2. Przez prawo materialne, które ma zastosowanie zgodnie z ust. 1, rozumie się ogólne przepisy prawa cywilnego, a nie przepisy szczególne, obowiązujące w stosunkach między przedsiębiorstwami i organizacjami gospodarki uspołecznionej danego państwa.

Rozdział XI

Przepisy różne.

§ 55. 1. Czas obowiązywania umowy określa się uwzględniając jej przedmiot i cel oraz mając na uwadze

celowość długofalowego kształtowania tego rodzaju stosunków.

2. Przedłużenia czasu obowiązywania umowy dokonuje się na piśmie i jeżeli umowa nie przewiduje inaczej — w trybie przewidzianym do jej zawarcia. Jeżeli zachodzi potrzeba, strony określają warunki przedłużenia obowiązywania umowy.

§ 56. 1. Żadna ze stron nie jest uprawniona do przekazywania swoich praw i obowiązków, wynikających z umowy, osobom trzecim bez pisemnej zgody drugiej strony.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków przekazywania innej organizacji tego państwa praw i obowiązków, wynikających z umowy, na mocy decyzji właściwych organów państwowych.

3. Organizacja, która zgodnie z ust. 1 i 2 wstąpiła w obowiązki i prawa wynikające z umowy, powinna niezwłocznie zawiadomić na piśmie wszystkie pozostałe strony umowy o dokonany przekazaniu praw i obowiązków.

§ 57. 1. Bieg terminu oznaczonego w dniach rozpoczyna się od dnia, który następuje po wydarzeniu mającym decydujące znaczenie dla rozpoczęcia oznaczania terminu.

2. Koniec terminu oznaczonego w tygodniach, miesiącach lub latach przypada w dniu, który swoją nazwą lub datą odpowiada dniu, w którym przypada wydarzenie będące początkiem oznaczania terminu. Jeżeli dzień ten nie jest ostatni w miesiącu, koniec terminu przypada w ostatnim dniu miesiąca.

3. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na dzień wolny od pracy, termin upływa dnia następnego.

§ 58. Jeżeli strony ustanowią depozytariusza umowy, powinny one niezwłocznie przekazać mu oryginalny tekst umowy i przysyłać wszelkie inne dokumenty, mające znaczenie dla zawarcia, wejścia w życie, zmiany, a w szczególności przedłużenia i uzupełnienia oraz wygaśnięcia umowy.

144

UCHWAŁA Nr 169 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 listopada 1979 r.

w sprawie Zamku Królewskiego w Warszawie.

Podjęta przez Biuro Polityczne KC PZPR w 1971 r. decyzja o odbudowie Zamku Królewskiego w Warszawie spotkała się z powszechnym uznaniem i gorącym przyjęciem całego społeczeństwa. Dzięki środkom finansowym zebranych w wyniku powszechnej ofiarności organizacji zawodowych i społecznych oraz robotników, chłopów i inteligencji z całego kraju, a także ofiarności środowisk polonijnych, odbudowa Zamku Królewskiego w Warszawie jako pomnika historii i kultury narodowej oraz jej dziejów zbliża się do ukończenia. Tym dziełem kieruje Obywatelski Komitet Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie.

Inicjuje on i organizuje zbiórki środków na odbudowę Zamku, opracował założenia odbudowy i urządzenia wnętrz, czuwa nad przebiegiem odbudowy, dba o jak najwiedzielsze odtworzenie wszystkich pomieszczeń Zamku oraz ich wystroju architektonicznego i historyczno-artystycznego.

Odbudowany i przywrócony Narodowi Polskiemu Zamek Królewski w Warszawie wraz z jego zabytkami będzie odgrywać ważną rolę skarbnicy wiedzy o historii i kulturze Narodu Polskiego. Będzie pomnikiem łączącym przeszłe, współczesne i przyszłe pokolenia Polaków, swia-

deictwem ciągłości narodowych dziejów. Odbudowany Zamek Królewski będzie odgrywać ważną rolę w życiu społecznym i kulturalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Rada Ministrów na wniosek Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie uchwała, co następuje:

§ 1. Powołuje się organizację państwową pod nazwą „Zamek Królewski w Warszawie — Pomnik Historii i Kultury Narodowej”, zwaną dalej „Zamkiem Królewskim w Warszawie”.

§ 2. Zamek Królewski w Warszawie będzie instytucją ilustrującą historię Polski i jej państwowość, kształtowanie i rozwój oświaty, kultury i nauki na przestrzeni dziejów. Zamek Królewski w Warszawie będzie przypominać społeczeństwu najpiękniejsze i najwznioślejsze wydarzenia z ojczystej historii, przedstawiać fakty i okoliczności towarzyszące życiu państwowemu i publicznemu, krzewić i rozwijać umiłowanie piękna.

§ 3. Zamek Królewski w Warszawie będzie służyć współczesnym potrzebom życia państwowego, społecznego i kulturalnego. W salach Zamku odbywać się będą uroczystości o charakterze państwowym i narodowym o szczególnym znaczeniu politycznym, społecznym, naukowym, artystycznym i kulturalnym.

§ 4. 1. Tworzy się Dyрекcję Zamku Królewskiego w Warszawie.

2. Zadaniem Dyrekcji Zamku Królewskiego w Warszawie jest kontynuowanie prac związanych z odbudową i wyposażeniem Zamku, w celu przystosowania go do spełniania zadań określonych w § 2 i 3, przejmowanie odbudowanych części Zamku, należyte jego utrzymanie i należyte funkcjonowanie wszystkich jego obiektów i pomieszczeń.

3. Szczegółowy zakres działania Dyrekcji Zamku Królewskiego w Warszawie oraz jego organizację wewnętrzną określi statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Kultury i Sztuki.

4. Zamek Królewski w Warszawie podlega Ministrowi Kultury i Sztuki i stanowi zakład budżetowy.

§ 5. 1. Dyrekcją Zamku Królewskiego w Warszawie kieruje dyrektor przy pomocy zastępców.

2. Dyrektora Zamku Królewskiego w Warszawie powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Kultury i Sztuki. Zastępców dyrektora powołuje i odwołuje Minister Kultury i Sztuki.

§ 6. Po zakończeniu odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie, jego wyposażeniu i oddaniu do użytku na cele określone w § 2 i 3 Minister Kultury i Sztuki powoła Radę Zamku jako organ doradczo-opiniotwórczy współdziałający z Dyrekcją Zamku. W skład Rady powinni wejść przedstawiciele organizacji politycznych i społecznych, związków zawodowych oraz przedstawiciele środowisk naukowych, kulturalnych i twórczych.

§ 7. Muzeum Narodowe w Warszawie przekaze na wyposażenie Zamku Królewskiego w Warszawie zbiory, które zostały uratowane i pochodzą z Zamku, jak też niektóre własne zbiory.

§ 8. Zaleca się ministrom, kierownikom urzędów centralnych, zarządom centralnych związków spółdzielni oraz zarządom organizacji społecznych i związków twórczych udzielanie wszechstronnej pomocy w pracach związanych z odbudową i wyposażeniem Zamku Królewskiego w Warszawie.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

145

UCHWAŁA Nr 173 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1979 r.

w sprawie wydatków reprezentacyjnych państwowych jednostek organizacyjnych.

W celu wzmocnienia oszczędnej gospodarki środkami przeznaczonymi na cele reprezentacyjne Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Wydatki reprezentacyjne państwowych jednostek organizacyjnych mogą być dokonywane w ramach limitu ustalonego w trybie niniejszej uchwały.

2. Wydatkami reprezentacyjnymi w rozumieniu uchwały są:

- 1) świadczenia na rzecz cudzoziemców, polegające na pokryciu kosztów:
 - a) przyjęć,
 - b) rozrywek kulturalnych,
 - c) drobnych upominków,
 - d) uczestnictwa w przyjęciach i rozrywkach kulturalnych osób towarzyszących ze strony gospodarzy,

2) zakup posiłków podawanych w związku z długotrwałymi konferencjami oraz koszty skromnych poczęstunków z okazji świąt państwowych, uroczystości branżowych, wręczania odznaczeń lub nagród konkursowych, jubileuszy i innych uroczystości.

3) sporadyczne, niewielkie ofiary pieniężne lub drobne dary w naturze na cele społeczne.

4) inne wydatki, dokonywane w ramach ustalonego limitu wydatków reprezentacyjnych na podstawie indywidualnych decyzji kierownika jednostki organizacyjnej, w łącznej kwocie nie przekraczającej jednak 10% tego limitu.

3. Do wydatków reprezentacyjnych nie zalicza się:

- 1) kosztów związanych z organizowaniem sesji rad narodowych,